

DANK- / AFSCHEIDSWOORDJE STEVEN OP VRIJDAG 7 JUNI 2019

Beste Steven,

Op 30 juni a.s. verlaat je - na 16 jaar - Diessen en onze Norbertusparochie en dat is ongelooflijk jammer want we hadden je graag langer in ons midden gehouden. Nu we op het punt staan van jou als pastoor afscheid te nemen, ontkomen we er niet aan enkele wapenfeiten te noemen.

Als jonge priester en pastoor startte je als opvolger van pastoor Kraanen in de voormalige Willibrordusparochie in Diessen. Kort daarop nam je het pastoraat op je in de parochies Biest-Houtakker, Esbeek en Haghorst.

En alsof je nog niet genoeg uitdagingen had, aanvaardde je ook nog de opdracht van het bisdom om een fusie van alle parochies in de gemeente Hilvarenbeek tot stand te brengen en drie kerkgebouwen te sluiten.

In die periode was je, om jouw eigen woorden te gebruiken, vaak de kop van jut. Het fusieproces was een flinke aanslag op je welzijn als priester, als pastoor en bovenal als mens maar je bleef koersvast in de wetenschap dat het een noodzakelijke investering was in een levensvatbare en vitale parochie. Het kostte dan ook enige tijd voor alle schapjes in één kudde bijeengebracht waren.

Bestuur, vrijwilligers en parochianen hebben je in die moeilijke periode naar vermogen bijgestaan, samen erop vertrouwend dat de Heilige Geest ons zou ondersteunen met zijn kracht en ons vooral wijsheid zou schenken.

Beste Steven,

We hebben het je verschillende keren horen zeggen: “Ik ben priester geworden om kerken te bouwen, niet om ze te sluiten”. Inderdaad, je hebt geen kerken mogen bouwen, maar je hebt wel onze prachtige Norbertusparochie in het leven geroepen. Wat ons betreft een prestatie van formaat, waarop je met recht trots mag zijn. Wij zijn je daarvoor heel dankbaar. Je bracht dit tot stand vanuit een diepgewortelde plichtsbetrachting, met grote gedrevenheid en een welhaast tomeloze inzet.

Laat ik nog enkele wapenfeiten noemen.

De mooie vieringen waaraan je altijd heel veel aandacht besteedde, elk weekend en bij scharniermomenten in ons leven.

De immer aanwezige pastorale zorg voor zieke en oudere parochianen en voor hen die zich eenzaam en verdrietig voelden. Zij konden altijd op je rekenen.

Je prachtige en bovenal inspirerende preken en waardevolle boekrecensies.

De Mariaverering en onze bedevaartstochten naar Lourdes en Rome, waar we behalve pastoor Barberien ook de mens Steven Barberien met zijn aanstekelijke humor mochten ontmoeten.

Ook je zorg, permanente aandacht en inspanningen voor een financieel gezonde parochie.

De zorg voor onze prachtige kerkgebouwen en hun interieur, voor kapellen en begraafplaatsen loopt als een rode draad door je pastoraat.

Je nam het initiatief voor verantwoorde restauratie en renovatie van gebouwen, orgels, altaren en andere waardevolle elementen in de kerken. Ze zijn als een handtekening die we ons altijd als die van jou zullen blijven herinneren.

Als perfectionist eiste je veel van jezelf en onbewust ook van je vrijwilligers. Menigeen wist al hoe laat het was als hij je zag aankomen met de schets van een te restaureren altaar, een te bouwen kerststal, een kast, of met een lijstje voor een ander klusje. En als alle projecten op het lijstje nagenoeg waren gerealiseerd, vulde jij het aan met nieuwe wensen.

Onze vrijwilligers waren daarbij voor jou onmisbaar. Ze zijn je enorm dierbaar en jij was hun altijd zeer dankbaar voor het geleverde werk. De deur van de pastorie stond voor hen dan ook altijd wagenwijd open.

Onze vrijwilligers, hier vanavond met jou bijeen, zij waren, zijn en blijven onze ambassadeurs, het cement van een levendige zij het vergrijzende geloofsgemeenschap. Niet voor niets heb je deze avond gekozen om van ons allen en de parochie afscheid te nemen.

Beste Steven,

Ik ga mijn dankwoord afsluiten.

Het is nu aan ons samen met je opvolger jouw werk in onze parochie, waaraan je de beste jaren van je leven hebt gegeven, verder uit te bouwen. Daarin hebben we alle vertrouwen. We kunnen je naar onze mening geen mooier afscheidscadeau meegeven.

Mede namens de leden van het parochiebestuur, alle vrijwilligers en andere parochianen dank ik je hartelijk voor alles wat je voor eenieder van ons persoonlijk hebt gedaan en betekend, alsmede voor de Norbertusparochie in zijn geheel.

Dank voor je pastorale leiding, inspiratie en ondersteuning; je belangstelling, vriendschap en hartelijkheid, en niet te vergeten je humor, waarmee je de dagen kleur gaf.

We zien je node vertrekken maar gunnen je, als een echte familieman, van harte deze nieuwe uitdaging in je geliefde Vlaanderen met in je koffer een schat aan ervaring rijker en met - en dat weet ik zeker – heel veel dierbare herinneringen aan je verblijf op de pastorie in Diessen en aan het leven en werken in onze Norbertusparochie.

Natuurlijk laten we je niet gaan zonder een tastbare herinnering aan die tijd. Zoals jij zo vaak deed, komen ook wij nu met een eerste schetsje, maar schrik niet, je hoeft het niet zelf te maken. De uitvoering ervan komt later, want niemand weet beter dan jij dat goed werk tijd kost!

Wij wensen je heel veel succes in je nieuwe parochie en dat doen we met een laatste Brabantse groet: houdoe, het ga je goed!